

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I. P., s.r.o.**, J., 984 01 Lučenec, IČO: X., zast. JUDr. R. G., D., 984 01 Lučenec, proti žalovanému: **M. N., O.**, 071 01 Michalovce, IČO: X., **o zaplatenie 53,31 Eur (1 606 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 16Rob/17/2008, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. októbra 2008 č. k. 1Cob/74/2008-7708201324, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce uznesením z 26. júna 2008 č. k. 16Rob/17/2008-32 konanie v predmetnej veci zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca ani na výzvu súdu, ktorá mu bola doručená 13. 02. 2008, súdny poplatok za návrh vo výške 1 500 Sk doteraz nezaplatil, hoci bol vo výzve náležite poučený o následkoch nezaplatenia poplatku splatného podaním návrhu. Keďže súd vo veci konanie nezačal, boli splnené zákonné podmienky na zastavenie konania podľa § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Odvolací súd na odvolanie žalobcu napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdil a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. V konaní je sporná otázka, či ide o obchodný spor, kedy je daná povinnosť žalobcu zaplatiť súdny poplatok v sume 2 000,00 Sk, alebo o občianskoprávny spor, kedy je súdny poplatok 500,00 Sk (ktorý bol žalobcom uhradený). Predmetom sporu je zaplatenie poistného do zániku poistenia z poistnej zmluvy uzavretej v zmysle § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistení majetku a poistení zodpovednosti za škodu (§ 790 Občianskeho zákonníka), ktorý sa týka poistenia zariadenia predajne a zásob tovaru žalovaného ako podnikateľa. I keď poistná zmluva je ako zmluvný typ upravená výlučne v Občianskom zákonníku, z ustanovenia § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka vyplýva, že ide o kombinovaný záväzkový vzťah s tým, že všetko ostatné, čo priamo zmluvný typ neupravuje, sa bude spravovať všeobecnými ustanoveniami Obchodného zákonníka o záväzkových vzťahoch. Pri poistení predajne a zásob tovaru podnikateľa, ktoré slúži na podnikanie, je daná zákonom požadovaná súvislosť s podnikateľskou činnosťou. Keďže ide o vzťah v zmysle § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, ide výslovne o obchodnú vec, takže bola daná povinnosť žalobcu zaplatiť súdny poplatok v celkovej výške 2 000 Sk. Keďže nespĺnil v stanovenej lehote povinnosť uhradiť nedoplatok súdneho poplatku, boli splnené podmienky ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, pre zastavenie konania.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie s návrhom, aby dovolací súd napadnuté uznesenie spolu s uznesením súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalobca tvrdí, že postupom súdu mu bola ako účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Napadnuté rozhodnutia prvostupňového aj odvolacieho súdu považuje za nesprávne z dôvodu, že spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci, čo je dôvodom dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Žalobou uplatnený nárok predstavuje dlžné poistné za dobu do zániku poistenia v zmysle § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré tvorí postúpenú P. spoločnosťou Q. poisťovňa, a.s., na žalobcu. Spornou je otázka, či ide o obchodnú, alebo civilnú vec vo vzťahu k určeniu výšky súdneho poplatku z podanej žaloby. Žalobca nesúhlasí s vyhodnotením veci ako obchodnej, pretože ide o nárok z poistnej zmluvy, ktorá je ako zmluvný typ upravená ustanoveniami § 788 až § 828a Občianskeho zákonníka, preto ide o občianskoprávny vzťah. Má za to, že z ustanovenia § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, na ktoré poukázal odvolací súd, nemožno usudzovať na charakter veci ako obchodnej. Za rozhodujúce považuje, aký obsah má konkrétny právny

vzťah. Žalobcom uplatňované právo je upravené výhradne ustanoveniami Občianskeho zákonníka, preto sa jedná o občiansky, a nie obchodný záväzkový vzťah. Poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, ktorý obdobnú vec vyhodnotil ako vec občiansku a tým potvrdil zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 16,60 Eur (500 Sk).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa o zastavení konania. Dôvody prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú taxatívne uvedené v ustanovení § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska. V ustanovení § 239 ods. 2 O.s.p. sú upravené dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu. O žiaden z týchto prípadov však v prejednávanej veci nejde, takže dovolanie podľa § 239 O.s.p. nie je prípustné.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Dovolateľ v dovolaní uviedol, že napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu bol porušený zákon v § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Žalobca vidí odňatie možnosti konať pred súdom v tom, že požiadavka súdu na doplatenie súdneho poplatku za návrh je v rozpore so zákonom, pretože oba sudy vec nesprávne posúdili ako obchodnú, hoci ide o vec občiansku.

Pre účely vyrubenia súdneho poplatku je rozhodujúce, z akého právneho vzťahu vznikla P., ktorej zaplatenie je predmetom konania. Nie je sporné, že ide o P. z poistnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou Q. poisťovňa, a.s., Košice a žalovaným ako

podnikateľom o poistení jeho majetku (zariadenia predajne a zásob tovaru) a poistení zodpovednosti za škodu. Na základe tejto zmluvy preto vznikol záväzkový vzťah medzi podnikateľmi, ktorý sa týka ich podnikateľskej činnosti a v zmysle ustanovenia § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, na ktorý poukázal aj odvolací súd, je tento vzťah obchodným záväzkovým vzťahom, a to aj napriek skutočnosti, že poistnú zmluvu ako zmluvný typ upravuje výlučne Občiansky zákonník. Pretože uplatnená P. vznikla z obchodného záväzkového vzťahu, pre účely vyrubenia súdneho poplatku je predmetná vec vecou obchodnou. Skutočnosť, že došlo k postúpeniu P. z tohto vzťahu na žalobcu, na tomto závere nič nemení.

Vzhľadom na uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nebol v prejednávanej veci naplnený. Dovolací súd nezistil ani žiadnu inú vadu podľa § 237 O.s.p.

Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, na ktorý sa odvolával dovolateľ, nezakladá prípustnosť dovolania, možno ním odôvodniť dovolanie, ktoré je prípustné z niektorého z vyššie uvedených dôvodov.

Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 ani § 237 O.s.p., dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.